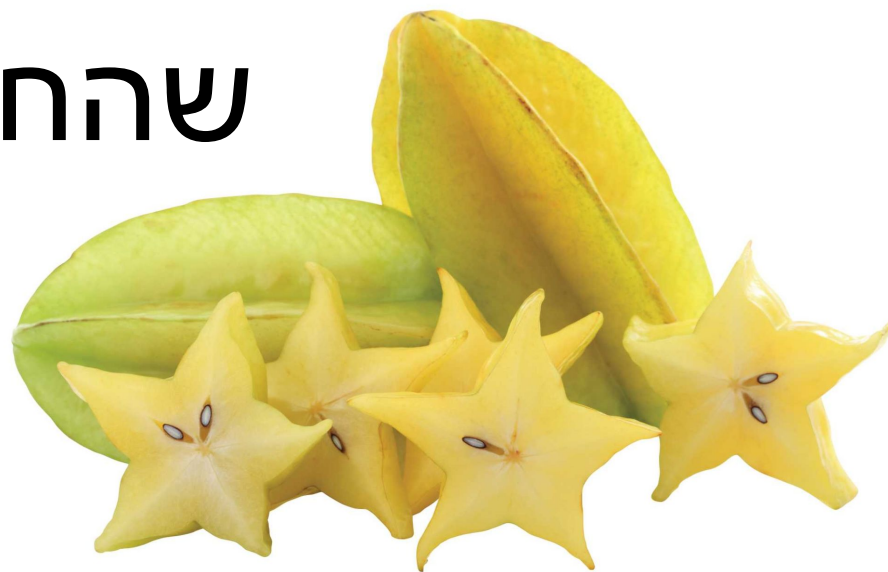

Unravelling the Mystery of שהחיינו

Rabbi Dr. Gil S. Perl

I. When do we make a Shehechyanu?

Sukkah 46a:1

One who prepares a *lulav* for himself, but not one who prepares for others, **recites** when preparing it on the eve of the Festival: **Blessed...Who has given us life, sustained us, and brought us to this time. When he takes it during the Festival in order to fulfill his obligation, he says: Blessed...Who sanctified us with His mitzvot and commanded us concerning the taking of a *lulav*. And even though he recited the blessing over the *lulav* on the first day of the Festival, he repeats and recites the blessing over the *lulav* all seven days when fulfilling the mitzva. One who establishes a *sukka* for himself recites: Blessed...Who has given us life, sustained us, and brought us to this time. When he enters to sit in the *sukka*, he recites: "Blessed...Who has sanctified us with His mitzvot and commanded us to reside in the *sukka*. And once he recited the blessing on the first day, he no longer recites it on the rest of the days, as all seven days are considered a single unit.**

סוכה מ"ו א:א'

העושה לולב לעצמו, אומר: "ברוך ... שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".
נטלו לצאת בו, אומר: "ברוך ... אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת
לולב". ואף על פי שבירך עליו יום ראשון, חוזר ומברך כל שבועה. העושה
סוכה לעצמו, אומר: "ברוך ... שהחיינו וקיימנו כו", נכנס לישוב ביה, אומר:
"אשר קדשנו במצותיו וצונו לישוב בסוכה", וכיון שבירך יום ראשון — טוב
אינו מברך.

Eruvin 40b:7

Having discussed the Rosh HaShana prayers, the Gemara addresses related issues. **Rabba said: When I was in the house of study of Rav Huna, we raised the following dilemma: What is the halakha with regard to saying the blessing for time, i.e., Who has given us life [sheheḥeyanu], on Rosh HaShana and Yom Kippur?** The two sides of the dilemma are as follows: Do we say that **since** these Festivals **come at fixed times** of the year, **we recite** the blessing: Who has given us life, just as we would for any other joyous event that occurs at fixed intervals? **Or** do we say, **perhaps**, that **since** these Festivals **are not called pilgrim Festivals [regalim], we do not recite:** Who has given us life, as the joy that they bring is insufficient? Rav Huna **did not have** an answer **at hand**.

ואמר רבא: כי הוינא בי רב הונא, איבעיא לן: מהו לומר זמן בראש השנה וביום הכפורים? כיון דמזמן לזמן אתי — אמרינן, או דילמא כיון דלא איקרו רגלים לא אמרינן. לא הוה בידיה.

Eruvin 40b:8

When I came to the house of study of Rav Yehuda, he said: I recite the blessing for **time** even **on a new gourd**, and I certainly recite the blessing on Rosh HaShana and Yom Kippur. **I said to him: I have no dilemma** about the fact that one has the **option** of reciting the blessing for time; **the dilemma I have is** about whether there is an **obligation** to recite the blessing. **What is the halakha** in this regard? Rav Yehuda **said to me** that **it was Rav and Shmuel who both said: One recites** the blessing for **time only on the three pilgrim Festivals**.

כי אתאי בי רב יהודה, אמר: אנא אקרא חדתא נמי אמין זמן. אמרי ליה: רשות לא קא מיבעיא לי, כי קא מיבעיא לי חובה מאי? אמר לי: רב ושמואל דאמרי תרווייהו: אין אומר זמן אלא בשלש רגלים.

Eruvin 40b:17

The Gemara concludes: **The halakha** is that **one recites** the blessing for **time on Rosh HaShana and on Yom Kippur**, and **the halakha** is that **one may recite** the blessing for **time even in the market**, as it does not require a cup of wine.

והלכתא: אומר זמן בראש השנה ויום הכפורים. והלכתא: זמן — אומר אפילו בשוק.

Shulchan Arukh, Orach Chayim 225:3

(3) One who sees a new fruit that renews from year to year should recite Shehechyanu. And even if one sees it in their friend's hand or on the tree. And the common practice is not to recite the blessing until the moment of eating. NOTE: And one who recites the blessing at the moment of seeing it hasn't lost anything (Tur). And one shouldn't recite the blessing until the fruit has been fully formed (Teshuvot Rashba 250 and Kol Bo). And if one didn't make a blessing the first time he saw it, he may recite on the second time he sees it (Agur).

Berakhot 54a:3

For rain and other good tidings, one recites the special blessing: **Blessed...Who is good and Who does good**. Even for bad tidings, one recites a special blessing: **Blessed...the true Judge**. Similarly, when one built a new house or purchased new vessels, he recites: **Blessed...Who has given us life, sustained us, and brought us to this time**. The mishna articulates a general principle: **One recites a blessing for the bad that befalls him just as he does for the good**. In other words, one recites the appropriate blessing for the trouble that he is experiencing at present despite the fact that it may conceal some positive element in the future. **Similarly**, one must recite a blessing for **the good** that befalls him **just as for the bad**.

Berakhot 58b:6

Rabbi Yehoshua ben Levi said: One who sees his friend after thirty days have passed since last seeing him recites: **Blessed...Who has given us life, sustained us and brought us to this time**. One who sees his friend after twelve months recites: **Blessed...Who revives the dead**. As Rav said: **A dead person is only forgotten from the heart after twelve months** have elapsed, as it is stated: **"I am forgotten as a dead man out of mind; I am like a lost vessel"** (Psalms 31:13), and with regard to the laws of lost objects, it is human nature to despair of recovering a lost object after twelve months (see *Bava Metzia* 28a).

אורח חיים רכ"ה:ג'

(ג) הַרוֹאֶה פְּרִי חֲדָשׁ מִתְחַדֵּשׁ מִשָּׁנָה לְשָׁנָה, מְבָרֵךְ: שֶׁחַיֵּינוּ, וְאִפְלוּ רוֹאֵהוּ בְּיַד חֲבֵירוֹ אוֹ עַל הָאֵילָן, וְנִהְיָ שֶׁלֹּא לְבָרֵךְ עַד שְׁעַת אֲכִילָה. הִגָּה: וּמִי שֶׁבָּרַךְ בְּשַׁעַת רְאִיָּה, לֹא הִפְסִיד (טור); וְאִין לְבָרֵךְ עַד שֶׁנִּגְמַר תְּשׁוּבָה גְדוּל הַפְּרִי (תְּשׁוּבַת רִשְׁבֵּ"א ס' ר"ן וְכַל בּו); וְאִם לֹא בָּרַךְ בְּרְאִיָּה רִאשׁוֹנָה, יְכוּל לְבָרֵךְ בְּרְאִיָּה שְׁנִיָּה (אַגוּר).

ברכות נ"ד א:ג'

עַל הַגְּשָׁמִים, וְעַל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת אוֹמֵר: "בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב". עַל בְּשׂוֹרוֹת רָעוֹת אוֹמֵר: "בְּרוּךְ דֵּיין הָאֱמֶת". בְּנֵה בַּיִת חֲדָשׁ, וְקִנְיָה כְּלִים חֲדָשִׁים, אוֹמֵר: "בְּרוּךְ ... שֶׁחַיֵּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה". מְבָרֵךְ עַל הַרְעָה מַעֲזִין עַל הַטּוֹבָה, וְעַל הַטּוֹבָה מַעֲזִין עַל הַרְעָה.

ברכות נ"ח ב:ו'

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי: הַרוֹאֶה אֶת חֲבֵירוֹ לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם, אוֹמֵר: "בְּרוּךְ ... שֶׁחַיֵּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה". לְאַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ, אוֹמֵר: "בְּרוּךְ ... מְחַיֶּה הַמֵּתִים". אָמַר רַב: אִין הַמַּת מִשְׁתַּכַּח מִן הַלֵּב אֶלָּא לְאַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ. שֶׁנֶּאֱמַר: "נִשְׁכַּחְתִּי כְּמַת מִלֵּב הַיֵּיתִי כְּכֹלִי אוֹבֵד".

I. When do we make a Shehechyanu?

1. On mitzvot
2. On Yom Tov
3. On a new fruit
4. On good news
5. On a new purchase
6. On seeing a friend

**Common
thread?**

II. On Mitzvot

Mishneh Torah, Blessings 11:9

(9) Any [performance of positive] commandments that comes from time to time (i.e. during the calendar year), such as shofar, sukkah, lulav, reading of the megillah, lighting of Hannukah candles, as well as any [positive] commandment that involves personal acquisition, such as tzitzit, tefillin, mezuzah, installment of a railing, as well as a [positive] commandment that is not routine and is not available to perform at any time, as it is similar to a [positive] commandment that comes from time to time, such as the circumcision and redemption of one's son, a "shehechyanu" blessing is said on the [positive] commandment at the time it is performed. And if one did not make the blessing on sukkah and lulav and the like at the time the commandment was performed, one may make the "shehechyanu" blessing at the time that his obligation to perform the commandment is fulfilled and similarly for like cases.

(ט) כל מצוה שהיא מזמן לזמן כגון שופר וסוכה ולולב ומקרא מגילה ונר חנוכה וכן כל מצוה ומצוה שהיא קניין לו כגון ציצית ותפילין ומזוזה ומעקה וכן מצוה שאינה תדירה ואינה מצוייה בכל עת שהרי היא דומה למצוה שהיא מזמן לזמן כגון מילת בנו ופדיון הבן מברך עליה בשעת עשייתה שהחיינו ואם לא בירך על סוכה ולולב וכיוצא בהם שהחיינו בשעת עשייה מברך עליהן שהחיינו בשעה שיצא ידי חובתו בהן וכן כל כיוצא בהן.

Tosafot on Sukkah 46a:1:2

One who makes a Sukkah for himself recites Shehechyanu. And we have to explain the reason why it was established that for some mitzvot one says Shehechyanu and for other mitzvot you don't. For building a sukkah and for lulav they did establish [saying Shehechyanu] as is found here and [yet] in making tzitzit or tefillin they didn't...

... And it seems that they established Shehechyanu for a mitzvah upon which there is joy. And Rav Sherira Goan wrote that we don't rely on the passage (Berachot 54a) which states that one makes [a Shehechyanu] on new vessels, because we conclude in Eruvin (40b) that [Shehechyanu] requires something which comes from time to time. And this is problematic due to Pidyon HaBen.

Tosafot on Eruvin 40b:15:2

...And the reason that we don't say Shehechyanu [on brit milah] is because of the pain of the child.

העושה סוכה לעצמו מברך שהחיינו. צריך לפרש טעם מאי שנא דיש מצות שתקינו לברך שהחיינו ויש מצות שלא תקינו בעשיית סוכה ולולב תקינו כדאשכחו הכא ובעשיית ציצית ותפילין לא תקינו כדמוכח פרק התכלת (ג"ז שם) דמפרש ר' יוחנן מאי מברך אתפילין של יד ותפילין של ראש ואילו לעשות תפילין לא מברך דלא חשיב ליה וכמו כן יש לדקדק דשהחיינו נמי לא מברך מדלא חשיב לה וכן אפדיון הבן מברך שהחיינו כדאיתא בסוף פרק ערבי פסחים (פסחים דף קכא): ואילו אמילה לא מברך מדלא חשיב בפ' התכלת (מנחות שם) ובסוף ר"א דמילה (שבת דף קלו:): בהדי ברכות של מילה וכן אקריאת מגילה מברך שהחיינו כדאיתא בריש הקורא את המגילה עומד (מגילה דף בא:): ואילו אקריאת הלל לא מברך ונראה דמצוה שיש עליה שמחה תקנו שהחיינו ודאמרינן בהרואה (ברכות דף נד.) דמברך על כלים חדשים כתב רב שרירא גאון דלא סמכינן עלה דמסקינן בפרק בכל מערבין (עירובין ד' מ:): דבעינן מידי דאתי מזמן לזמן וקשה מפדיון הבן:

תוספות על עירובין מ' ב:ט"ו

דלמא אתי למיסרך - אומר רבינו שמואל דוקא גבי זמן שהוא קבוע חיישינן דלמא אתי למיסרך אבל אם אירע ברית מילה בט' באב. או ביו"כ דלא הוי אלא אקראי בעלמא לא חיישינן דלמא אתי למיסרך ומעשה היה בחופה בעשרה בטבת נתנו הכוס לתינוק לשתות: [ומעשה היה בברית מילה ברבינו יעקב בר יקר שחל עשרה באב בא' בשבת והוא היה אב"ד וצוה להתפלל מנחה גדולה ורחצו ואכלו מפני שי"ט שלהן היה כדכתיב שש אנכי כו' והאי דלא מברכינן שהחיינו משום צערא דינוקא. תוס' שאנ"ץ]:

1. On mitzvot
2. On Yom Tov
3. On a new fruit
4. On good news
5. On a new purchase
6. On seeing a friend

**Common
thread?**

III. Implications of the Happiness Hypothesis

1. A Case of Doubt

Bach, Orach Chaim 29:3:1

...But in my humble opinion, there is room to differentiate between the blessing of Shehechyanu and other blessings. Since the blessing of Shehechyanu is made due to the happiness a person feels in their heart, one can make the blessing even if they aren't completely sure that they are obligated to do so. For they won't violate "do not take the name of G-d in vain" if he is happy and is blessing G-d for having kept him alive and sustained him to this point. But here, where he is reciting "who sanctified us with His commandments and commanded us to..." it is clear that one cannot [recite it]. For if there is a doubt [as to whether he is obligated] he cannot say "and commanded us to..." for this may be an unwarranted blessing, which is forbidden according to all...

ב'ח. אורח חיים כ"ט:ג:א'

וראיתי כתוב ע"ש רב האי גאון הרשות בידו אם ירצה לברך יברך ואני תמה וכו' הב"י כתב ג' טעמים ליישב בהם תמיהת רבינו ולפע"ד שאין בהם כלל ישוב והתימא במקומה עומדת... אבל לפע"ד דאיכא לחלק בין ברכת שהחיינו לשאר ברכות דברכת שהחיינו שבאה על שמחת לבו של אדם יכול לברך אע"פ שאינו ודאי דחייב לברך דאינו עובר על לא תשא אם הוא שמח ומברך לו יתעלה על שהחיהו וקיימו עד הזמן הזה אבל כאן דמברך אשר קדשנו במצותיו וצונו וכו' פשיטא דכיון דאיכא ספק אינו יכול לברך ולומר וצונו דהויא ספק ברכה לבטלה דאסור לד"ה זה נ"ל בדעת רבינו שהשיג כאן על דברי ר"ה גאון ולא השיג על דברי ב"ה בהל' חמץ:

2. The Three Weeks

Shulchan Arukh, Orach Chayim 551:17

17. It is good to be careful not to recite the Shehechianu blessing Bein HaMeitzarim (between the straights - 17th of Tammuz until 9th of Av) on a fruit or clothing. But on a Pidyon Haben say and do not delay (lit. spoil) the mitzvah.

Parentheses (Rema): And so with a fruit that he won't find after Tisha B'av, it is permitted to bless and to eat it Bein HaMeitzarim [Binyamin Zev Siman 163 and Teshuvot Maharil].M

אורח חיים תקנ"א:י"ז

טוב ליזהר מלומר שהחיינו בין המצרים על פרי או על מלבוש אבל על פדיון הבן אומר ולא יחמיץ המצוה: (וכן בפרי שלא ימצא אחר ט' באב מותר לברך ולאכלו בין המצרים) (בנימין זאב סימן קס"ג ותשובת מהרי"ל):

IV. Challenging the Happiness Hypothesis

1. Objects That I Already Acquired

Berakhot 60a:2

Some say a different version of this dispute: **Rav Huna said: They only taught** that one recites the blessing: Who has given us life, on a new vessel **if he did not purchase** that item in the past **and purchased** the item now, for the first time. **However, if he purchased** that item in the past **and purchased** the item again, **he need not recite a blessing. And Rabbi Yoḥanan said: Even if one purchased** that item in the past **and purchased** a similar item again, **he must recite a blessing.** This proves **by inference** that if one already **has** a vessel **and** then **purchased** similar vessels, **everyone agrees that he must recite a blessing.**

ברכות ט"א:ב'

וְאִיכָּא דְאָמְרִי: אָמַר רַב הוּנָא: לֹא שָׁנוּ אֶלָּא שֶׁלֹּא קָנָה וְחִזַּר וְקָנָה, אֲבָל קָנָה וְחִזַּר וְקָנָה — אִין צְרִיךְ לְבָרַךְ. וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר: אֲפִילוּ קָנָה חִזַּר וְקָנָה — צְרִיךְ לְבָרַךְ. מִכְּלָל דְּכִי יֵשׁ לוֹ וְקָנָה — דְּבָרֵי הַכֹּל צְרִיךְ לְבָרַךְ.

2. Covering Blood

Shulchan Arukh, Yoreh De'ah 28:2

One is obligated to make a blessing before he covers [the blood]: "... who sanctified us with his commandments and commanded us on covering blood in dirt." *Rema: One who slaughters for the first time, makes a blessing of "that he gave us life" on the covering but not on the slaughtering since it damages a creature.*

יורה דעה כ"ח:ב'

חייב לברך קודם שיכסה אשר קדשנו במצותיו וצונו על כיסוי דם בעפר:
הגה מי ששחט פעם הראשון מברך שהחיינו על הכיסוי אבל לא על
השחיטה דמזיק לבריה (במנהגים ישנים בשם ר' ידידיה משפירא):

3. Are We Happy Yet?

כשחל בחול מתחילין כאן:

ספרי פתנו ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפן:

ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם, אשר פתו בנו מכל עם ורוממונו
מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו אדני אלהינו באהבה (לשבת:
שבתות למנוחה) ומועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום (לשבת: השבת הנה
ואת יום) חג המצות הנה, ואת יום טוב מקרא קדש הנה זמן חרותנו (לשבת:
באהבה), מקרא קדש, וזכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים, (ושבת) ומועדי קדשך (לשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו:
ברוך אתה אדני, מקדש (השבת) ישראל והזמנים:

ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

4. Inheritance

Shulchan Arukh, Orach Chayim 223:2

[Upon hearing of] the death of one's father, recite "the truthful Judge." If he (the father) had money which he (the son) is inheriting: if he has no brothers, he also recites Shehechyanu; and if he has brothers, instead of Shehechyanu he says "Who is good and does good." NOTE: because we only recite "Who is good and does good" when there are others who share in that good (Tur).

אורח חיים רכ"ג:ב'

מת אביו מברך דיין האמת היה לו ממון שיורשו אם אין לו אחים מברך גם כן שהחיינו ואם יש לו אחים במקום שהחיינו מברך הטוב והמטיב: הגה שאין מברכין הטוב והמטיב אא"כ יש לו שותפות באותה טובה (טור):

5. The Case of the Steak

6. If it's on happiness, why not say so?

Ketubot 8a:5

[The fifth blessing is:] Grant great joy to these loving companions as You once gladdened your creations in the Garden of Eden. Blessed are You, Hashem, who gladden the bridegroom and the bride.

כתובות ה' א:ה'

שמח תשמח ריעים האהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם ברוך אתה ה'
משמח חתן וכלה

7. Why don't we say it a wedding?

Questions:

1. Are we happy enough to warrant a bracha when we purchase something we already have?
2. Are we happy the moment Yom Tov begins?
3. Is covering sacrificial blood a mitzvah that involves simcha?
4. Are we happy enough to warrant a bracha when learning of our parent's death?
5. Are we happier about the start fruit than we are about the steak?
6. Why make a bracha on "time" rather than on "happiness"?
7. Why don't we say it the one time we actually DO make a bracha on happiness?

V. An Alternative Approach

The Benefits of Being Present: Mindfulness and Its Role in Psychological Well-Being

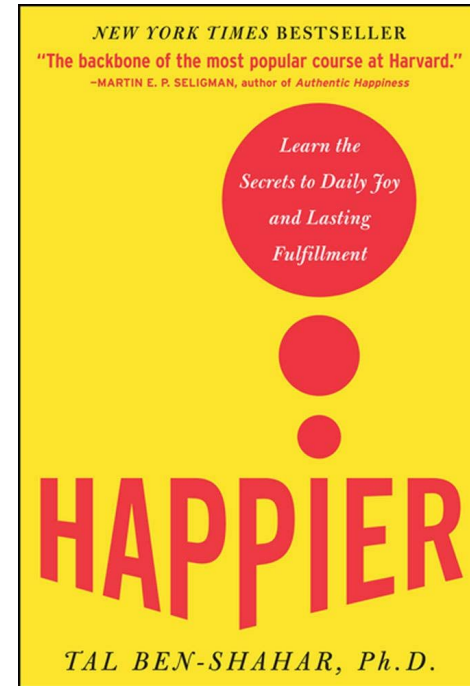
Kirk Warren Brown and Richard M. Ryan
University of Rochester

Journal of Personality and Social Psychology Copyright 2003 by the American Psychological Association, Inc.
2003, Vol. 84, No. 4, 822–848 0022-3514/03/\$12.00 DOI: 10.1037/0022-3514.84.4.822

Mindfulness captures a quality of consciousness that is characterized by clarity and vividness of current experience and functioning and thus stands in contrast to the mindless, less “awake” states of habitual or automatic functioning that may be chronic for many individuals. Mindfulness may be important in disengaging individuals from automatic thoughts, habits, and unhealthy behavior patterns and thus could play a key role in fostering informed and self-endorsed behavioral regulation, which has long been associated with well-being enhancement (Ryan & Deci, 2000). Further, by adding clarity and vividness to experience, mindfulness may also contribute to well-being and happiness in a direct way. In this section, we offer theoretical and empirical support for both of these hypothesized effects.

Conclusion

The intent of this program of studies was to demonstrate the role of mindfulness, measured in both inter- and intraindividual terms, in psychological well-being. Interest in the underpinnings and enhancement of well-being has been burgeoning in recent years (e.g., Ryan & Deci, 2001; Seligman & Csikszentmihalyi, 2000). Our hope is that the present research nourishes this trend, because it indicates that mindfulness is a reliably and validly measured characteristic that has a significant role to play in a variety of aspects of mental health. Further research into this attribute may open up significant new avenues for well-being enhancement.

Tal Ben Shahar, *Happier*, p. 45

As Thoreau says, however, “Life is too short to be in a hurry.” If we are always on the go, we are *reacting* to the exigencies of day-to-day life rather than allowing ourselves the space to create a *happy* life.

An Alternative Approach:

Sometimes we don't say שהחיינו because
we're happy.

We're happy because we say שהחיינו.

Questions:

1. Are we happy enough to warrant a bracha when we purchase something we already have?
2. Are we happy the moment Yom Tov begins?
3. Is covering sacrificial blood a mitzvah that involves simcha?
4. Are we happy enough to warrant a bracha when learning of our parent's death?
5. Are we happier about the start fruit than we are about the steak?
6. Why make a bracha on "time" rather than on "happiness"?
7. Why don't we say it the one time we actually DO make a bracha on happiness?

VI. A Proof Text?

The Three Weeks

Shulchan Arukh, Orach Chayim 551:17

17. It is good to be careful not to recite the Shehechyanu blessing Bein HaMeitzrim (between the straights - 17th of Tammuz until 9th of Av) on a fruit or clothing. But on a Pidyon Haben say and do not delay (lit. spoil) the mitzvah. *Parentheses (Rema): And so with a fruit that he won't find after Tisha B'av, it is permitted to bless and to eat it Bein HaMeitzarim [Binyamin Zev Siman 163 and Teshuvot Maharil].M*

Mishnah Berurah 551:99

(99) *on a fruit or clothing.* And thus one should not eat the fruit or wear the clothing...

אורח חיים תקנ"א:י"ז

טוב לזהר מלומר שהחיינו בין המצרים על פרי או על מלבוש אבל על פדיון הבן אומר ולא יחמיץ המצוה: (וכן בפרי שלא ימצא אחר ט' באב מותר לברך ולאכלו בין המצרים) (בנימין זאב סימן קס"ג ותשובת מהרי"ל):

משנה ברורה תקנ"א:צ"ט

(צט) על פרי או על מלבוש - וממילא לא יאכל הפרי ולא ילבש הבגד. וכתבו האחרונים דאשה מעוברת מותרת לאכול פרי בלא שהחיינו דשמא תתאוה ויגרום נזק לה ולולד. וכן חולה ג"כ מותר שהפירות פותחין לו תאותו לאכול דברים טובים ובמקום חולי לא קבלינן עלן:

The Three Weeks

Sha'arei Teshuvah on Shulchan Arukh, O"Ch, 551:38

... and the Kneset HaGedolah agrees with him that if, during the Three Weeks, he took a new fruit and made the blessing on fruit over it, he should then recite a Shehechyanu as well... But, in the Hagahot MaHaRI Tzemach it is written, that the son of _____ (R' Shmuel Vital, son of R' Chaim Vital?) told me that he remembers one time that the sages of the generation were eating at the table of his father and he encouraged them to eat a new fruit and they ate it without reciting Shehechyanu...

שערי תשובה על שולחן ערוך אורח חיים תקנ"א:ל"ח

שהחיינו, עבה"ט וע' בר"י בשם תשובת בעל כנה"ג ח"ב דלנוהגים איסור בשבתות גם בשבת שחל י"ז בתמוז אסור אך באגרות הרמ"ז מתיר בזה וכדברי המג"א וכתב בר"י יש מי שכתב דאשה מעוברת מותרת לאכול פרי חדש בלא שהחיינו דשמא תתאוה ויגרום נזק לה ולולד ובשם מהר"י צמח בהגהת כת"י כתב שחולה ג"כ מותר אפי' בחול שהפירות פותחין לו תאותו לאכול דברים טובים ובמקום חולה לא גזרו רבנן וכתב בר"י בשם מהר"י בן נעים בתשו' כנה"ג וכנה"ג הסכים עמו שאם בין המצרים לקח פרי חדש ובירך עליו ברכת הפרי אז יברך ברכת שהחיינו ג"כ ע"ש ובר"י דקדק כן גם מס' הכוונות דכל שהוא צריך לאכול הפרי כגון הכא שבירך ברכת הפרי יברך שהחיינו גם כן אך בהגהת מהר"י צמח כת"י כתב סיפרי ל' בנו של הר"ב ז"ל מ"ו שמואל נר"ו כי הוא זוכר שפעם אחת היו חכמי הדור אוכלים בשלחו אביו והפציר בו לאכול פרי חדש ואכל אותו בלא ברכת שהחיינו וק"ק דבס' הכוונות משמע להיפך עכ"ל ומ"ש בשם מהר"י צמח הוא נדפס ג"כ בפע"ח דפוס קאריץ והמעייין יראה שיש ליישב הלשון דה"ק שיש לזוהר שלא יאכל פרי כדי שלא יצטרך לברך שהחיינו כו' ר"ל שאז נצטרך מן הדין לברך וכיון שלא יהיה רשאי לברך יזהר מלמנוע

מלאכול ע"ש וע"ש עוד בשם מהר"י ותשו' כנה"ג שמי שאכל פרי חדש בין המצרים ולא יברך שהחיינו שחייב דאמור לברך וילפי מ"ש בשם מהר"י